

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.I.35.121/2012/4.szám

A Kúria a dr. Weber Ágnes ügyvéd által képviselt felperes neve felperesnek a dr. Borsos Krisztina jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága /alperes címe/ alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Bíróságon 25.K.35.267/2010. számon megindított, és 2011. november 18. napján 25.K.35.267/2010/10. számú ítéletével befejezett perében a felperes részéről 11. sorszámon előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Bíróság 25.K.35.267/2010/10. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 73.000 (hetvenháromezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú adóhatóság a felperesnél 2004-2008. évekre kiterjedő időszakra személyi jövedelemadó nemben bevételek utólagos ellenőrzését végezte el. Az ellenőrzés eredményeként 256257310. számú határozatával a felperesnél 2008. évi személyi jövedelemadó bevételeihez képest 729.945 Ft adókülönbözetet állapított meg, ebből 522.716 Ft adóhiánynak minősült. Az adóhiány következményeként 261.358 Ft adóbírság és 65.581 Ft késedelmi pótlék fizetési kötelezettséget állapított meg.

A felperes fellebbezést nyújtott be az elsőfokú adóhatósági határozat ellen, az alperes 2010. augusztus 18-án kelt 2128031865. számú határozatával azt elutasította, és az elsőfokú adóhatóság határozatát helybenhagyta.

Az alperes által megállapított tényállás szerint a felperes és D. M-né tulajdonát képezte a ... számú ingatlan, amelyet bérbeadás útján hasznosítottak. A felperest 45 %-os tulajdonosként 2004. év

december 31-ig 5.280.000 Ft arányos része illette meg. A bérleti díj megszerzése érdekében a felperes polgári pert indított, amelyet megnyert, és amely végrehajtásra került; így a felperes 2008. évben 2.193.000 Ft jövedelemre tett szert.

A felperes azonban a 2008. évre benyújtott személyi jövedelemadó-bevallásában a fenti összeget nem szerepeltette, ezért az elsőfokú adóhatóság a felperes 2008. évre vonatkozó bevallásából származó jövedelemre irányuló szabályok szerint adózás alá vonta a fenti összeget, amely után - 25 %-os adómértékkel számolva - adófizetési kötelezettséget állapított meg.

A felperes keresetet nyújtott be az alperesi adófizetési és egyéb kötelezettséget megállapító határozata ellen. A felperes szerint a bérleti díj összege után befizetendő adót a kifizető megállapította, a bérleti díj összegéből tárgyévben az adó levonása megtörtént, azonban a bérleti díj kifizetésére jogellenesen csak 2008. évben került sor. Álláspontja szerint a jövedelem megszerzésének időpontja 2004. év.

Az alperes álláspontja szerint a bérleti díj kifizetője a felperes vonatkozásában nem minősül kifizetőnek, a felperes javára a bíróság ítélte meg a fizetendő összeget, amelynek megfizetésére 2008. évben került sor.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét nem találta megalapozottnak, ezért azt elutasította. Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy az alperes eljárása mindenben megfelelt az ügyre vonatkozó jogszabályi előírásoknak, így az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény /a továbbiakban: Art./ 97. § /4/ bekezdésének - amely az alperes tényállás-tisztázási kötelezettségét tartalmazza -, valamint az Art. 170. § /1/ bekezdésének és 171. § /1/ bekezdésének, amelyek a mulasztási bírság és a késedelmi pótlékfizetési kötelezettségekre vonatkoznak. Az adófizetési kötelezettség jogalapja tekintetében az elsőfokú bíróság hivatkozott a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) 4. § /1/ és /5/ bekezdésére, valamint a 10. § /1/ bekezdésére.

Osztotta az alperes álláspontját, amely szerint a felperes nem állt kapcsolatban a bérleti díj kifizetésére a ... Kft-vel. A kft-vel csak D. M-né tartotta a kapcsolatot, ezért a ... Kft. kifizetőnek nem minősíthető a felperes vonatkozásában.

A jogerős ítélet ellen a felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyben kérte a Fővárosi Bíróság ítéletének - az alperesi határozatra kiterjedő - hatályon kívül helyezését, és a kereseti kérelemnek helyt adó döntés meghozatalát. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete jogszabálysértő, mivel figyelmen kívül hagyja az Szja tv. 10. § /1/ bekezdésének

rendelkezéseit, valamint ellentétes megállapításokat tartalmaz a Fővárosi Bíróság 52.Pf.635.561/2006. számú ítéletével.

A felülvizsgálati kérelemben kifejtettek szerint a felperes bérleti díjból származó jövedelme kettős adózás alá esett, mivel a ... Kft. a bérleti díj kifizetésekor a személyi jövedelemadót levonta; amennyiben ez mégsem történt meg, az a ... Kft. felelősségére esik. E tényállási elem tisztázása nélkül alaptalanul állítja az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában, hogy az alperes a jogilag releváns tényeket feltárta.

Az alperes ellenkérelmet nyújtott be a felülvizsgálati kérelemmel szemben, amelyben kérte a jogszabályoknak mindenben megfelelő törvényes jogerős ítélet hatályban való fenntartását. Álláspontja szerint a felperes személyi jövedelemadó-bevallása és adófizetési kötelezettségére vonatkozóan végzett vizsgálatot az adóhatóság, hatáskörébe a felperes személyi jövedelemadó-kötelezettségének megállapítása tartozik, és nem rendelkezik hatáskörrel a ... Kft. bérleti díj fizetési tevékenységével kapcsolatos tények megítélésére.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria a felülvizsgálati eljárás során tárgyi ügyet a Pp. 275. § /2/ bekezdésének értelmében a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálja felül.

A felülvizsgálati eljárásban tehát a Kúriának abban kellett állást foglalnia, hogy a jogerős ítélet megfelel-e a Szja tv. 10. § /1/ bekezdése rendelkezéseinek, e rendelkezések megfelelő értelmezésén alapul-e az elsőfokú bíróságnak azon megállapítása, hogy az adóhatóság a jogszabályok figyelembe vételével állapította meg a felperes adófizetési kötelezettségét.

Az Szja tv. 10. § /1/ bekezdése szerint pénz esetében a bevétel megszerzésének időpontja az a nap, amelyben azt a magánszemély, vagy javára más személy birtokba vette (átvette), vagy amelyen azt a magánszemély javára bankszámlán (pénzforgalmi számlán) jóváírták.

A nem vitatott tényállás szerint - ezt a felperes nyilatkozattal is megerősítette - a bíróság által megítélt pénzösszeg átvételére 2008. évben került sor.

Az Szja tv. fent idézett 10. § /1/ bekezdése szerint tehát a pénz átvételére 2008. évben került sor. E tekintetben tehát megállapítható, hogy az adókötelezettség szempontjából releváns tény az elsőfokú peres eljárás során sem volt vitatott.

A felülvizsgálati kérelemben a felperes hivatkozott a Fővárosi

Bíróság előtt folyó eljárásra, amely jogerősen a Fővárosi Bíróság 52.Pf.635/514/2006/5. számú ítéletével fejeződött be. Jelen eljárás felperese D. M-nét jogalap nélküli gazdagodás címén perelte, és ezen a címen kötelezte a bíróság D. M-nét 2.193.750 Ft megfizetésére. E tény - amely a csatolt iratokból megállapítható - nem támasztja alá a felperesnek azon állítását, amely szerint D. M-né a bérleti díjat az ő számára vette át. Ellenben alátámasztja azt az alperesi állítást, amely szerint a ... Kft-vel a felperesnek nem volt elszámolási kapcsolata.

A Kúria megállapította a felülvizsgálati eljárás során tárgyi ügy kapcsolódó irataiból azt a tény is, hogy a Fővárosi Bíróság jelen felülvizsgálat tárgyát képező ítélete, és a korábban polgári peres eljárás során kiadott 52.Pf.635.514/2006/5. számú ítélet semmiféle ellentmondásban nem áll egymással.

A fent kifejtettek alapján a Kúria megállapította, hogy a jogerős bírósági ítélet pontosan feltárt tényálláson alapszik, és megfelelő jogi következtetéseket vont le, így az törvényes és megalapozott.

A felperes peresztésének következménye költségfizetési kötelezettsége, amely a Pp. 270. § /2/ bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 78. § /2/ bekezdésén alapszik.

A Kúria a felperes illetékfizetési kötelezettségét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § /1/ bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. /VI. 26./ IM rendelet 13. § /2/ bekezdése alapján állapította meg.

Budapest, 2012. december 6.

Dr. Hajnal Péter sk. tanácselnök, Dr. Heinemann Csilla sk. előadó bíró, Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet sk. bíró